

ОРЛИН КРУМОВ
ОПТИМИСТИ И ПЕСИМИСТИ

chitanka.info

В клуба на оптимистите цареше весела възбуда. Човек с гипсирана ръка разказваше с усмивка, как предния ден някакъв автобус превърнал колата му в купчина отпадъци.

— Ха-ха! — засмя се той. — Отидоха всичките ми спестявания...

Другите радостно се спогледаха. Отишли са не само спестяванията му, но и парите, които бе взел на заем от тях.

Ето че вратата се отвори и влязоха двама души с ведри лица.

— Вчера се ожених — рече единият и поръча на всички по чашка. — Ще живеем на тавана, докато спестим пари за жилище...

— Бракът е най-хубавото нещо — викна му компанията.

— Аз пък се разведох — съобщи другият и също поръча по едно пиене.

Рекоха му, че свободата е най-голямото достойнство на човека.

Отсреща, в клуба на песимистите седяха няколко угрижени хора.

Един от тях се оплака, че е спечелил от лотарията, а другите кимнаха със съчувствие. Така де, ще си купи още една кола, още една вила и парите ще хвъркнат...

— Роди ми се син — отбеляза дребничък мъж.

Ядове значи, призна компанията и го почерпи за утеха. Отвориха бутилка „Розе“ с мисълта, че на този свят дори и във виното няма радост.

Внезапно всички погледи се отпавиха към отсрещния тротоар, където гореше клубът на оптимистите.

— Няма страшно! Аз вярвам в прераждането — викна един от онези, миг преди да се срути покривът.

„Лесно им е на оптимистите“, с досада си помислиха песимистите и си поръчаха още една бутилка.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.